

POLÍTICA LA BISBAL D'EMPORDÀ - 17 maig 2019 2.00 h

Consens per enfortir la Bisbal d'Empordà

- Els sis alcaldables coincideixen en la necessitat de dinamitzar la població, polemitzen sobre pisos ocupats i defensen aturar l'enderroc de la biblioteca

J. TRILLAS / E. AGULLÓ - LA BISBAL D'EMPORDÀ

La Bisbal d'Empordà afronta un canvi de model, que ha d'apostar per la dinamització comercial, recuperant o, si més no, fent visible la seva capitalitat; treballar per la cohesió social i les persones, amb polítiques actives per generar treball i coneixement, així com la potenciació del seu patrimoni, sigui històric o natural. I, finalment, modernitzar l'administració. Un canvi vital que, segons es va desprendre del debat que es va fer ahir al Teatre Mundial de la Bisbal, organitzat per Televisió Costa Brava i El Punt Avui, és defensat pels sis candidats a l'alcaldia, si bé amb matisos.

Els alcaldables, doncs, van ajudar a dibuixar una població obligada a afrontar grans reptes. Enric Marquès (ERC), Òscar Aparicio (PSC), Carles Puig (CUP), Xavier Font (Compromís per la Bisbal-Junts per Catalunya), Maite Bravo (En Comú Podem) i Xavier Dilmé (Tots per la Bisbal) van anar desgranant al llarg del debat les seves propostes, si bé amb consensos entre tots els grups, com ara pel que fa a la implementació l'any vinent de la recollida porta a porta i, també, si bé amb més matisos, la municipalització del servei d'aigua municipal.

Un debat que també va posar de manifest les diferents visions sobre temes que han estat clau aquest mandat que ara acaba: la problemàtica dels pisos ocupats, el llarg i polèmic litigi que pot comportar –la sentència és ferma– l'enderroc de la nova biblioteca i, finalment, la suposada malversació dels diners de la zona blava.

Serveis socials

El bloc dedicat a polítiques socials va escalfar el debat i va fer que s'entrés amb detall en alguns temes, com ara la problemàtica dels pisos ocupats: el veterà Xavier Dilmé (Tots per la Bisbal) va criticar a Maite Bravo –que ha estat regidora de Serveis Socials– la mala gestió dels pisos ocupats. “Segur que no li agradaria tenir el pis del costat ocupat”, va dir Dilmé, que va denunciar que la Bisbal s'havia convertit en un “punt d'atracció” i havia generat un “efecte crida”. Bravo va defensar la gestió feta des de l'Ajuntament, posant en relleu la dificultat a l'hora de negociar amb els bancs, així com altres dificultats de caràcter legislatiu. Bravo va voler deixar clara la diferència entre un pis ocupat per persones que tenen necessitats i altres que no: “No són les mateixes problemàtiques. Vostè sembla que em vulgui fer responsable de tota l'ocupació de la Bisbal i de Catalunya.” Bravo va defensar la feina de l'àrea i el treball que s'havia fet.

En aquest punt, el de les polítiques socials, Enric Marquès (ERC) va destacar la necessitat de negociar amb entitats financeres propietàries de pisos i treballar per una residència geriàtrica i nous cicles formatius. Xavier Font (Compromís-Junts per Catalunya) vol apostar per un mediador per als lloguers, un alberg per a la joventut i un centre cívic a la zona sud, a més de facilitar les proves d'accés, com ara les dels graus per a més grans de 25 anys. Carles Puig (CUP) va proposar fer un pla d'acció social, crear la plaça tècnica de l'àrea d'Igualtat –finançada amb les retribucions dels regidors– i professionalitzar el Punt Lila. Òscar Aparicio (PSC) va plantejar un nou CAP, ampliar les places del geriàtric i una taula de salut comunitària per detectar situacions de vulnerabilitat.

Tots els alcaldables van coincidir en la necessitat de trobar una sortida a l'enderroc de la biblioteca, obrint la porta a negociar amb el veí que va interposar –i guanyar– el contenciós, al marge de retrets passats.

MÉS LLEGIDES

1. JxCat i la CUP, disposats a negociar el compromís independentista d'ERC

2. Eusebio: punt final a mig camí

3. Sense 'efecte Llarena'

4. Junqueras, Sànchez, Rull, Turull i Romeva fan els tràmits per recollir les actes al Congrés i al Senat

5. Torrent: “Emocionat de veure un gegant com Romeva entrant al Senat i vergonya per com ho ha de fer”

6. Sant Cugat veu en risc 32 anys